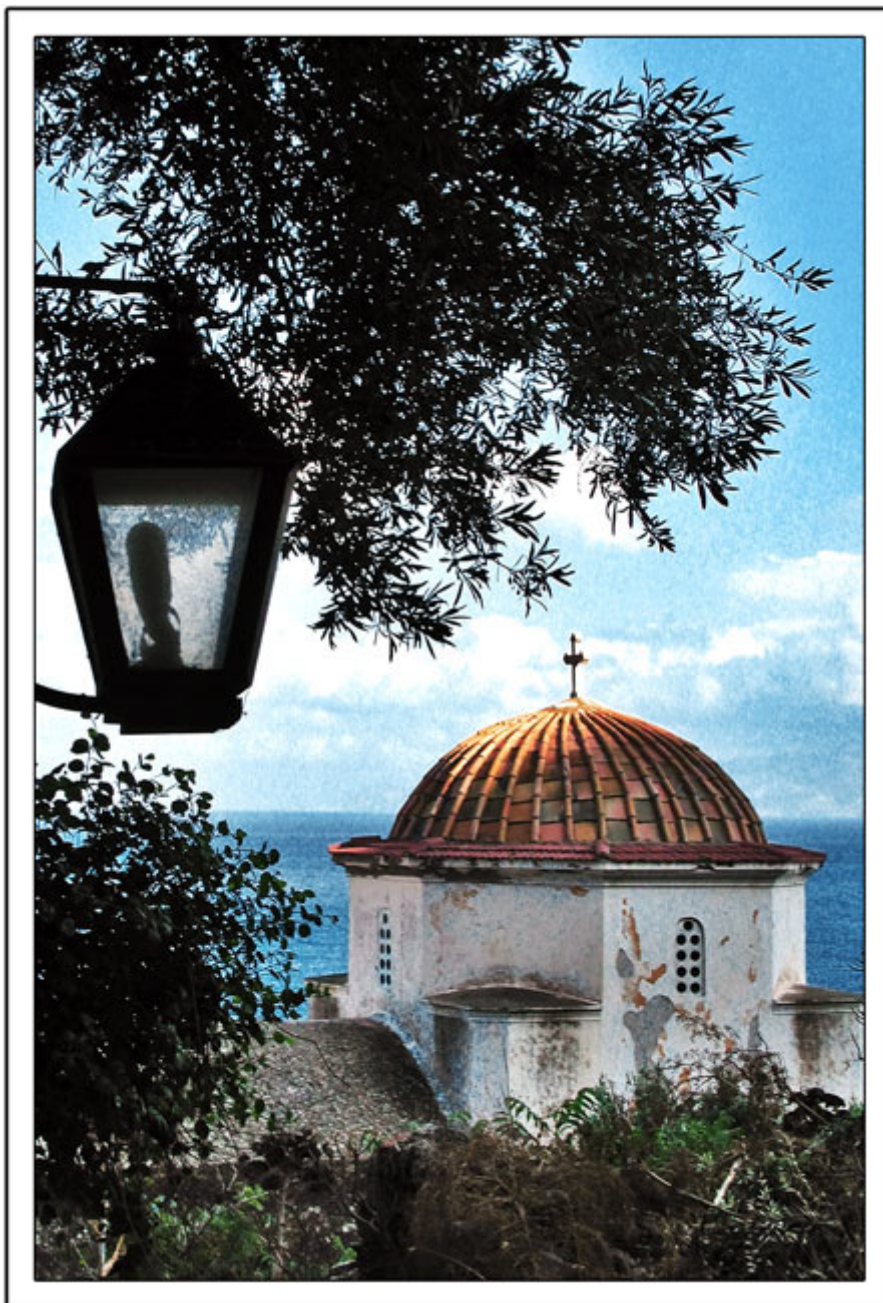
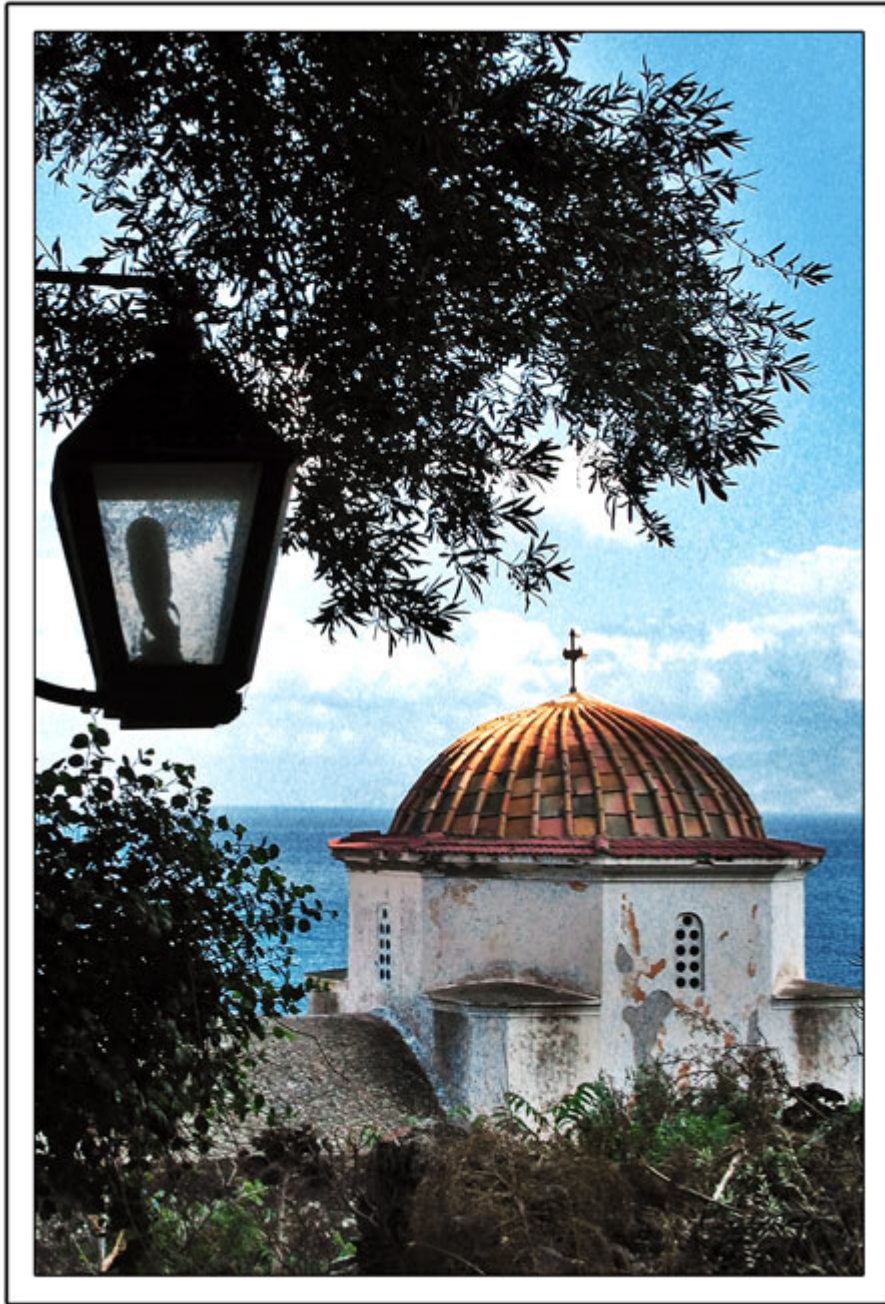

20 Μαρτίου 2015

Έναν άνθρωπο που δεν κάνει λεπτή εργασία στον εαυτό του, ο σατανάς τον πολεμάει;

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

-Ο σατανάς δεν πάει σε έναν άχρηστο άνθρωπο, αλλά πάει σε έναν αγωνιστή, για να τον πειράξει και να τον αχρηστέψει. Δεν χάνει τον καιρό του να κάνει λεπτή εργασία σε κάποιον που δεν έχει κάνει λεπτή εργασία. Στέλνει σ' αυτόν που ράβει με σακοράφα, διάβολο με σακοράφα. Σ' αυτόν που κάνει λεπτό εργόχειρο, στέλνει διάβολο που κάνει λεπτό εργόχειρο. Σ' αυτόν που κάνει πολύ φιλό κέντημα, στέλνει διάβολο για πολύ φιλή εργασία. Σ' αυτούς που κάνουν χονδρή δουλειά στον εαυτό τους, στέλνει χονδρό διάβολο.

Στους αρχάριους στέλνει αρχάριο διάβολο. Οι άνθρωποι που έχουν λεπτή ψυχή, πολύ φιλότιμο και είναι ευαίσθητοι, χρειάζεται να προσέξουν, γιατί βάζει και ο

διάβολος την ουρά του και τους κάνει πιο ευαίσθητους, και μπορεί να φθάσουν στην μελαγχολία ή ακόμη-Θεός φυλάξοι- και στην αυτοκτονία. Ο διάβολος, ενώ εμάς τους ανθρώπους μας βάζει να πηγαίνουμε κόντρα στον πλησίον μας και να μαλώνουμε, ο ίδιος ποτέ δεν πάει κόντρα.

Τον αμελή τον κάνει πιο αμελή. τον αναπαύει με τον λογισμό: «το κεφάλι σου πονάει, είσαι αδιάθετος. δεν πειράζει και αν δεν σηκωθείς για προσευχή». Τον ευλαβή τον κάνει πιο ευλαβή, για να τον ρίξει στην υπερηφάνεια, ή τον σπρώχνει να αγωνισθεί περισσότερο από τις δυνάμεις του, ώστε να αποκάμει και να αφήσει μετά όλα τα πνευματικά του όπλα και να παραδοθεί ο πρώην πολύ αγωνιστής. Τον σκληρόκαρδο τον κάνει πιο σκληρόκαρδο, τον ευαίσθητο, υπερευαίσθητο.

Και βλέπεις πόσοι άνθρωποι, άλλοι έχουν κάποια ευαισθησία και άλλοι γιατί έχουν κλονισθεί τα νεύρα τους, ταλαιπωρούνται με αϋπνίες και παίρνουν χάπια ή βασανίζονται και χαραμίζονται στα νοσοκομεία. Σπάνια να δεις άνθρωπο ισορροπημένο. Έγιναν μπαταρίες οι άνθρωποι. Οι περισσότεροι σαν να έχουν ηλεκτρισμό. Όσοι μάλιστα δεν εξομολογούνται, δέχονται επιδράσεις δαιμονικές. έχουν έναν δαιμονικό μαγνητισμό, γιατί ο διάβολος έχει εξουσία επάνω τους. Λίγοι άνθρωποι, είτε αγόρια είτε κοπέλες είτε ηλικιωμένοι είναι, έχουν ένα βλέμμα γαλήνιο. Δαιμονισμός! Ξέρεις τι θα πει δαιμονισμός; Να μην μπορείς να συνεννοηθείς με τον κόσμο.

Είπα σε κάποιους γιατρούς που συζητούσαν για την αναισθησία που κάνουν στις εγχειρήσεις: «Του πειρασμού η αναισθησία έχει άσχημες επιπτώσεις στον άνθρωπο, ενώ αυτή που κάνετε εσείς βοηθάει». Η αναισθησία του διαβόλου είναι σαν το δηλητήριο που ρίχνει το φίδι στα πουλιά ή στα λαγουδάκια, για να παραλύσουν και να τα καταπιεί χωρίς να αντιδράσουν. Ο διάβολος, όταν θέλει να πολεμήσει έναν άνθρωπο, στέλνει πρώτα ένα διαβολάκι «αναισθησιολόγο», για να κάνει τον άνθρωπο πρώτα αναίσθητο, και μετά πηγαίνει ο ίδιος και τον πελεκάει, τον κάνει ό,τι θέλει ...;

Αλλά προηγείται ο ... «αναισθησιολόγος». Μας βάζει ένεση αναισθησίας και ξεχνούμε. Να, βλέπεις, οι μοναχοί υποσχόμαστε «υβρισθήναι, χλευασθήναι κ.λπ.», και τελικά, ο πειρασμός μερικές φορές μας μπερδεύει και κάνουμε τα αντίθετα από αυτά που υποσχεθήκαμε. Αλλιώς ξεκινάμε κι αλλιώς καταλήγουμε. Για αλλού ξεκινήσαμε να πάμε και αλλού πηγαίνουμε. Δεν προσέχουμε. Δεν σας έχω πει παραδείγματα;

Παλαιότερα, στην Κόνιτσα δεν υπήρχε Τράπεζα. Αναγκάζονταν οι άνθρωποι να πάνε στα Γιάννενα, όταν ήθελαν να πάρουν κανένα δάνειο. Ξεκινούσαν λοιπόν μερικοί από τα γύρω χωριά και πήγαιναν εβδομήντα δύο χιλιόμετρα με τα πόδια,

να πάρουν δάνειο, για να αγοράσουν λ.χ. ένα άλογο. Τότε, αν κανείς είχε ένα άλογο, μπορούσε να συντηρήσει την οικογένειά του. Έκανε ζευγάρι με το άλογο κάποιου άλλου και όργωνε. Μια φορά ξεκίνησε ένας να πάει στα Γιάννενα, να πάρει δάνειο, για να αγοράσει ένα άλογο, να οργώνει τα χωράφια του και να μην παιδεύεται να σκάβει με την τσάπα. Πήγε λοιπόν στην Τράπεζα, πήρε το δάνειο και μετά πέρασε και από τα εβραϊκά μαγαζιά και χάζευε. Τον έβλεπε ο ένας Εβραίος, τον τραβούσε μέσα. «πέρνα μέσα, μπάρμπα, έχω καλό πράγμα!».

Έμπαινε εκείνος μέσα, άρχιζε ο Εβραίος να κατεβάζει τα τόπια από τα ράφια. Τα έπαιρνε, τα τίναζε. «Παρ' το, του έλεγε, είναι καλό, και για τα παιδιά σου θα σου το δώσω φθηνό». Έφευγε από τον έναν, προχωρούσε παραπέρα, χάζευε σε άλλον. «Έλα, μπάρμπα, μέσα, του έλεγε ο Εβραίος, θα σου δώσω το πιο φθηνό». Κατέβαζε τα τόπια, τα άνοιγε, τα άπλωνε. Ζαλίστηκε στο τέλος ο καημένος. Είχε και λίγο φιλότιμο, σου λέει «τώρα τα κατέβασε τα τόπια, τα άπλωσε ...;», και δήθεν «για τα παιδιά του πιο φθηνό», έδωσε τα χρήματα που είχε πάρει από την Τράπεζα και αγόρασε ένα τόπι πανί, αλλά και αυτό ήταν χωνεμένο! Μα και ένα τόπι πανί τι να το κάνει;

Και ένας πλούσιος δεν έπαιρνε ένα τόπι πανί. έπαιρνε όσο του χρειαζόταν. Τελικά γύρισε στο σπίτι με ένα τόπι σάπιο ύφασμα! «Που είναι το άλογο;», τον ρωτάν. «Έφερα ύφασμα για τα παιδιά!», λέει. Αλλά τι να το κάνουν τόσο ύφασμα; Χρεώθηκε εν τω μεταξύ στην Τράπεζα, και άλογο δεν πήρε παρά ένα τόπι πανί χωνεμένο. Άντε πάλι να πηγαίνει να σκάβει με την τσάπα στα χωράφια, να δυσκολεύεται, για να ξεχρεώσει το δάνειο!

Αν αγόραζε άλογο, θα επέστρεφε και καβάλα, θα ψώνιζε και λίγα πράγματα για το σπίτι του και δεν θα σκοτωνόταν να σκάβει με την τσάπα! Αλλά για να χαζεύει στα μαγαζιά τα εβραϊκά, είδατε τι έπαθε; Έτσι κάνει και ο διάβολος. σαν τον πονηρό έμπορο σε τραβάει από 'δω, σε τραβάει από 'κει, σου βάζει τρικλοποδιές, και τελικά σε καταφέρνει να πας εκεί που θέλει εκείνος. Για αλλού ξεκινάς και αλλού καταλήγεις, αν δεν προσέξεις. Σε ξεγελάει και χάνεις τα καλύτερα χρόνια σου.

π. Παϊσιος

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr